

PLAUSUS
SEMINARII
ARCHIEPISCOPALIS
Neapolitani.

*Ex auctoritate de F. Braccio
Consul Monge de S.^a Milla*

LIBRARY

OF THE

CONGRESS

OF THE UNITED STATES

PLAUSUS

SEMINARI

Archiepiscopalis Neapolitani. 26

In adventu

EMINENTISS. PRINCIPIS 25

D. JOSEPHI

S.R.E. CARD. DE AGUIRRE

Proteſtoris Regni Siciliae

Post reparatam valetudinem.

Destinatus jussu

EMINENTISS. PRINCIPIS

D. JACOBI

CARD. CANTELM

Archiep. Neapolitani,

Aſſidente ſimul

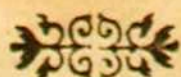
EMINENTISS. PRINCIPE

D. FORTUNATO

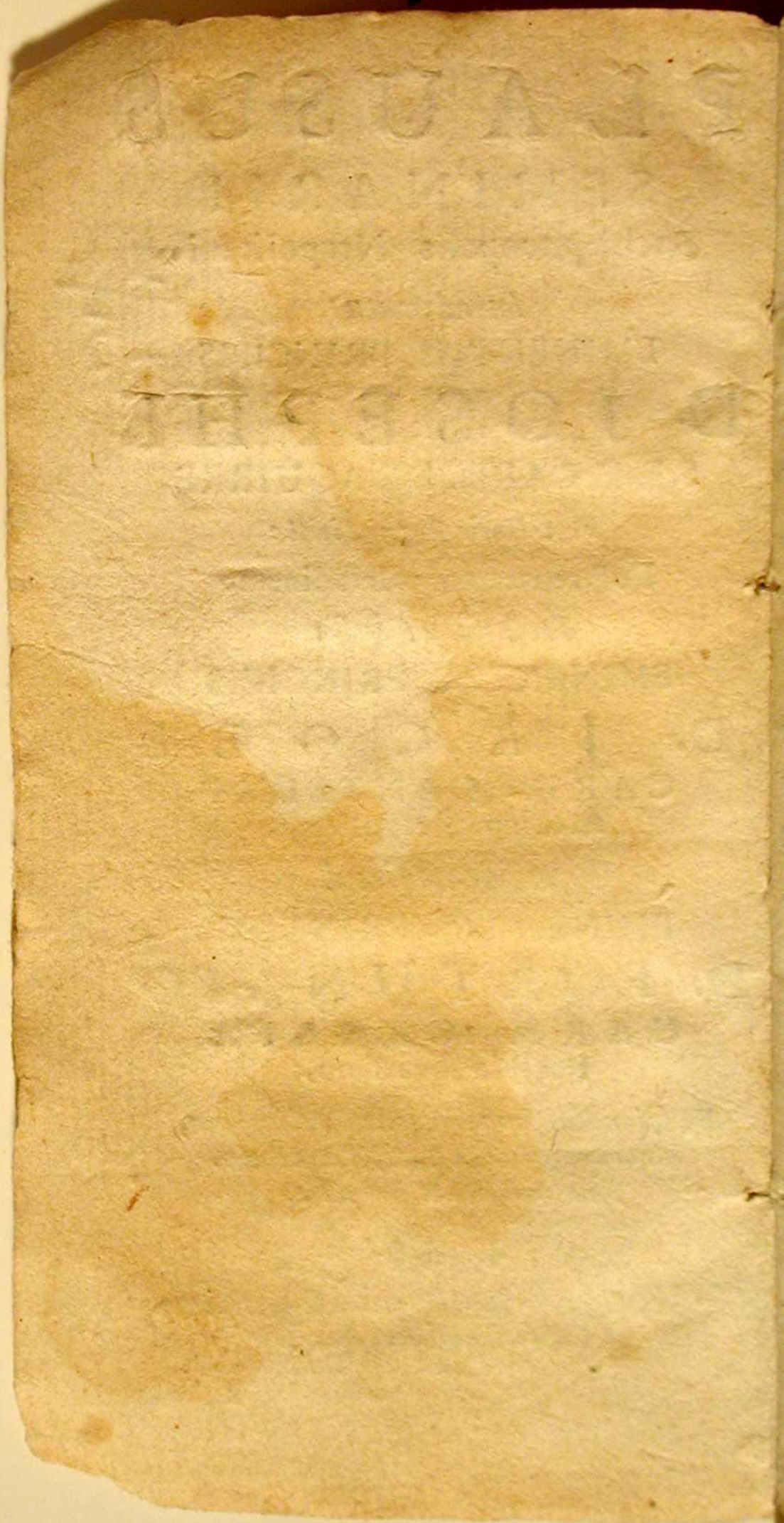
CARD. CARAFA

Præſule Averſano,

*Et ſplendidiffima aliorum Prælatorum,
Virorumque dignitate, & eruditio-
ne illuſtrium corona.*

Neap. Ex Officina Sociorum Parrino, & Mutij 1695.
Superiorum licentia.

AD EMINEN.^{mum}, AC REVEREN.^{mum}.

PRINCIPEM
D. IOSEPHUM

S.R.E. CARD. DE AGUIRRE.

Pro recepta valetudine.

O R A T I O.

SI tota hodierno die
Neapolis, ad Te inte-
gerrimæ valetudini restitu-
tum gratulabunda conflue-
ret;

ret; & festis hæc Aula frequentissimi Populi vocibus personaret; quanta nostrum omnium animos Te sospite lætitia compleverit, Te facile intellecturum existimarem. Ea enim ore, oculis, voce, habituque gratantis animi argumenta præferrent, ut, Te cum atrocissima morbi virulentia conflictante, non de vnus, sed de communi ferè omnium salute dimicatum esse comprobaretur. Quoniam autem vnus Oratione aperiendum est, quod vix assequi totius Populi frequentia potuisset; vereor, ne quantum Tuæ
est

est valetudini impar lætitia, tantundem impar lætitiæ Oratio mea videatur. Neque enim tantum mihi dicendi flumen est, vt publicæ hujus lætitiæ sensum assequi Oratione valeam, verbisque complecti: Neque tantus publicæ lætitiæ sensus est, qui contineri verbis, comprehendique Oratione patiatur. Sed quum ea demum magna lætitia sit, quam nulla dicendi copia extollere possit, aut adæquare; gaudendum mihi jure esse video, quòd nihil dicentis tenuitas detrahet argumento; imò præ-

clariùs tantò in argumentò
versata videatur, si illius
magnitudini conatu, & ora-
tione succumbat.

Ut autem lætitiæ hujus-
ce fontes aperirem, per
egregias animi Tui dotes O-
ratio deducenda videretur:
Quum autem non mode-
stiam tuam, aut potiùs pa-
tientiam fatigaturus assurre-
xerim; mitto ea recensere,
quæ totus terrarum Orbis
latè concelebrat; neque vl-
la vnquam posteritas con-
ticescet. Itaque ea dumta-
xat enumerabo; quæ ita
tua sunt, ut nostra ferè
videantur, quæque ita Te
exor-

exornant ; vt in commu-
nem omnium evadant vti-
litate ; vt in tua valetu-
dine ; non solum de tua ;
sed de literarum , de sa-
pientia , de Ecclesiæ , de-
que Orbis salute gratule-
mur : Deoque Opt. Max. ,
superisque omnibus ingen-
tes gratias agamus ; quod
in edomita morbi tui vi ,
totius christianæ Reipubli-
cæ luctum , jacturamque
propulsârint : ac literis
splendorem ; disciplinis glo-
riam ; Ecclesiæ propugna-
culum ; & huic sæculo or-
namentum faustissimè con-
servârint . Quis enim , ro-

go , tanta cum laude in
 omni literarum genere sese
 exercuit ? Quis tantâ hu-
 manarum , Divinarumque
 rerum peritiâ floruit ? Quis
 tantâ Fidei hostes felicitate
 devicit ? Quis tanto de-
 mum virtutum omnium
 splendore ævi hujusce tene-
 bras illustravit ?

Obstupefcent posteri cer-
 tē , tot præclara sapientiæ
 tuæ monumenta spectantes ;
 librosque tuos perlegentes
 incredibili eruditione refer-
 tos ; illud tamen impensius
 admiror ; Te in tanta re-
 rum mole musis etiam va-
 care potuisse ; ac poëtas om-
 nes,

nes, ita versasse, vt didice-
 ris; ita didicisse, vt probè
 teneas; & divina quadam
 animi facultate, quocun-
 que extemporalis in argu-
 mento eorumdem testimo-
 nia producas. Quantum
 autem in ijs studijs profe-
 ceris; de quibus suo Pin-
 darus jure cecinit, *χάρης δ' ἅπε*
ἅπαντα τεύκει τὰ μείλικα φαιτοῖς
ταφέροισα πρᾶν, vt nulla
 sine vberimo gloriæ fœ-
 nore ætatis tuæ hora præ-
 teriret; luculentissima illa,
 quæ sæpè calamo ludente
 condidisti, carmina contestā-
 tur: vt ne cuiquam Ho-
 merum virtutis præconem

invideres; quumque & scribenda faceres, & facienda scriberes; utrâque simul, quod paucis mortalium contigit, laude floresceres. Nam ita carminum dulcedine illectus es, ut non à musis ad animi quietem abstractus, sed musas ipsas à quiete ad gravissimas curas abstraxisse videaris: neque jisdem abusus ad otium; sed quod jam de Achille Papinius noster cecinerat; ad virtutis incitamentum. Itaque incredibilem illum animi ardorem, quo ad eruditionem rapiebaris, minime retardârunt, quo minus

nus per varia linguarum
genera contentissime spatia-
retur . Non solum enim
eas, quæ supersunt adhuc,
& indoctis etiam usui sunt;
quamvis easdem non sine
studio ipse didiceris; & la-
tinam, in qua florentissi-
morum sæculorum elegan-
tiam æmularis; quam etiam
hac tempestate vigentibus
mirum in modum literis,
non tam præclarum est sci-
re, quam turpe nescire; ;
sed cum Hebræa, quam
ad planiorem rerum Divi-
narum intelligentiam attigi-
sti; Græcam etiam accura-
tè excoluisti; quæ licèt vo-
cum,

cum , rerum ; scriptorum-
 que varietate plurimorum
 conatus fregerit ; ipse tamen
 tanta animi alacritate ag-
 gressus es ; vt nullo Docto-
 re (Quis crederet !) te
 ipso usus magistro , brevi
 complectereris , & quã pro-
 vinciam præstantissimi ho-
 mines Magistris , Doctori-
 busque iuvantibus reformi-
 dârunt ; tu sola fretus in-
 genij magnitudine suscep-
 isti ; & te tibi , quum non
 adhuc didicisses , Magistrum
 præstitisti . Quis igitur ad-
 miretur ; te in alijs dein-
 de disciplinis , quas vigi-
 lanti studio excolueras, Ma-
 gi-

gistrum locupletissimum extitisse? Quis præclarissimas suspiciat tot facultatum Cathedras, quas non dicam ornare, sed enumerare nemo potest?

Itaque non sum prædicaturus, quantum Te Benedictina Congregatio generalem Hispaniarum, Angliæque Magistrum admirata sit; quantum te Salmanticensis Academia Doctorem Theologum, & primum Sacrorum Bibliorum Interpretem observârit. Satis enim Tuæ sapientiæ testis est, incredibilis illa scriptorum multitudo, quæ

quæ vigebit decursu seculorum. Testis est Philosophia, quam tribus voluminibus comprehensam tanta styli profunditate pertractasti, ut ad veterum laudem communi sapientum suffragio pervenires. Testis est disciplina moralis; quâ & in libro *Philosophiæ morum*; & in altero *De virtutibus, & vitij morum*, disertissimè tradidisti: Testis est Theologia, quam non solum cum ingenti orbis admiratione, vix vigesimum ætatis annum prægressus docuisti, idque Salmanticensi in Academia,

ni-

nimirum in literarum domicilio, in Sapientiae Theatro; verum etiam tum *in ludis Salmanticensibus*, tum *in Theologia D. Anselmi* præstantissimâ ingenij Tui prole locupletasti. Testes sunt disciplinæ omnes, & facultates; quas passim in scriptis Tuis ita disseminasti, ut nullum Scriptorum genus fuisse videatur, quod non evolueris; nihil sapienti homine dignum, quod non fueris feliciter consecutus. Testis est Hispania, quam Tuæ sapientiæ lumine decorasti. Testis est Gallia, quæ ingenij Tui vires

ex-

experta, Te sapientissimum,
 vltro fatetur, immo & pas-
 sim honoribus cumulat. Te-
 stis est Italia, quæ Te Car-
 dinalitia dignitate auctum
 læta suscepit. Testis est Ro-
 ma, quæ exteras vidit gen-
 tes ad Te visendum conflu-
 xisse, & præclarius quid-
 dam in Te habuisse, quod
 Romæ præter Romam ad-
 mirarentur. Testes sunt om-
 nes denique hæreticorum
 Sectæ, quæ nominis Tui fa-
 mæ perculsæ nomen tuum
 trepidæ reformidant; neque
 Tuæ vniquam sapientiæ ob-
 latrare ausæ sunt. Itaque
 ad funestissimum illum mor-
 bi

bi Tui nuncium sese audaciùs erexerant, vt Catholico nomini, literarum, disciplinarumque ignorantiam, quod Te incolumi non auderent, impudentiùs objectarent. Quantum autem Te sospite illorum furor, & invidentia contabuit, tantumdem literæ, disciplinæque lætatae sunt.

Altiùs tamen lætata Ecclesia est; quæ non solum literis splendorem, & disciplinis gloriam; sed firmissimum sibi etiam in adversitatibus præsidium, & munitissimum adversus hæreses propugnaculum serva-

tum

tum vidit, ac restitutum.
 Utinam E. P. exantlandis
 pro Dei Ecclesia laboribus
 modum tādē adhibuisses;
 ne in affecta tua valetudi-
 ne triste argumentum for-
 titudinis exhiberent. Quum
 autem hominis conditionem
 exuperent, perinde in ijs
 recensendis orationis fides
 laborat; atque in ijs feren-
 dis vires tuæ conciderunt.
 Quis enim humanum du-
 cat; tot, tantaque munera
 ita objisse, vt nec multitu-
 do obruerit, nec ætas ab-
 straxerit, nec dignitas re-
 vocârit? Deus immortalis,
 tantos non vnus hominis
 di-

divina virtūs potuit exhaurire labores, vt nec gravissimis negotiorum curis studiorum cursum abrumperet; nec continenti studiorum curâ gravissima vnquam munera retardaret? Nam quis non solùm in moderandis Cathedris, sed & in Benedictina Congregatione labores complecti possit? Quis te in Supremo Sanctæ Inquisitionis Senatu à Consiliis secretioribus Catholicæ Majestatis, & Supremum Romæ Inquisitorem, & Regni Siciliae Protectore meritis laudibus prosequatur? Quum autem

autem in Hispanorum Cō-
 ciliis collectione , egre-
 gium te Ecclesiasticæ disci-
 plinæ assertorem ostendisses;
 atque in evertendis passim
 hæreticorum fundamentis ,
 Fidei defensorem compro-
 bâsses; in sapientissima illa,
 ac salutari Cathedræ Petri
 defensione colophonem exi-
 mijs tuis virtutibus addi-
 disti. Tu enim multorum
 animos nimia licentia exul-
 tantes; & Petri Sedem per-
 niciosissima libertate depri-
 mere molientes , tanta sa-
 pientia confregisti, ut & in-
 numerabilem Scriptorū mul-
 titudinem , & Ecclesiasticæ
 cru-

eruditionis jactantiam feliciter eluseris. Quamobrem affertā adversus plurimum, etiā Catholicorum, calumnias auctoritatem, tibi debet Sedes Apostolica quodāmodo, & subinde ipsa Ecclesia: Tibi debet extinctum tantarū rerum incendium; Tibi debet edomitam liberiorū justo hominum temeritatem. Etenim primus invētus es, qui Gallicano Clero, sanè Illustrissimo, & aliās tot nominibus venerando, Galliæque vniuersę summis ingenijs florentissimæ occurreres, & illorum omnium impetum sustineres: Teque

que adhuc Salmanticensi in
 arena decertantem suum
 Ecclesia habuit Athletam ;
 quem deinde victorem è
 tanto prælio revertentem
 præclarissimo purpuræ mu-
 nere complexa est : vt in
 Ecclesiæ arce , quam stre-
 nuissimè tutatus fueras , æ-
 ternum de victis hostibus
 triumphares . O gloriosissi-
 mum , & à vobis Superi
 conservandum virum ! Qui
 licet literis , sapientiæ , &
 Ecclesiæ fatis diu vixisse vi-
 deri possit ; parum tamen
 ætatis nostræ , & totius Or-
 bis desiderio nemo non fa-
 teatur . Quid enim habet
 il-

illustrius in quō ætas nostra
glorietur? Quid est, quod
acrius animos inflammare
possit posteritatis ad imi-
tandum? Quid est, in quo
præclariùs superiorum tem-
porum memoriam æmule-
mur?

Novimus sanè complu-
res aut literis præstitisse,
aut sapientiæ studio valuif-
se, aut pro Dei Ecclesia
fortiter decertasse, aut ad
dignitates amplissimas eva-
sisse. Verùm aut literis ab-
diti nihil ad publicam utili-
tatem indè protulerunt: aut
sapientiæ fructus in confe-
cta demum ætate maturâ-
B runt;

runt ; Aut animi strenuita-
 tem fortuna elusit ; aut
 studiorum alacritatem di-
 gnitas extinxit . At tu , Sa-
 pientum Emin. ita literis
 animum adjecisti , ut in a-
 liorum salutem totus in-
 cumberes ; ita sapientiam
 coluisti , ut illos in flore
 juventę fructus protuleris ,
 ad quos annis , studiisque
 confecta aliorum ætas non
 aspirat ; Ita pro Ecclesia
 decertasti , ut apertissimo
 Ecclesię testimonio trium-
 phares ; Ita demum ad di-
 gnitates maximas evectus es,
 ut uberiores laborum sege-
 tem nancisceris . Et hæc
 om-

omnia quidem collecta tenes, quæ in cæteris dispersa suspiceremus. Nam sapientiâ literas, strenuitate sapientiam, victoriâ, & dignitate strenuitatem coronasti. Vt plurimum propterea tibi debeat sapientia, quod in te, non ut in alijs; fortunæ iniquitate jactata sit, sed felicitate fortunata; Non imperiis obnoxia, sed aucta; non foedata moribus, sed ornata virtutibus. Quæ tot tantæque sunt, ut illas nemo citrà temeritatem ausit attingere: quum enim hos persequi tuarum virtutum rivulos in aliorum

vtilitatem manantes, elo-
 quentiæ vires antecellat;
 Quis virtutum oceanum
 credat unquam fermone
 completi? Integerrimam
 fidem, pietatem eximiam,
 religionis ardorem, mo-
 destiam incredibilem, fa-
 cilitatem egregiam, pru-
 dentiam singularem. Deus
 immortalis! Si hæc de quo-
 vis superioris memoriæ vi-
 ro, aut de ficto apud poë-
 tas legeremus, quibus stu-
 dijs incenderemur? Te au-
 tem, quem præsentem in-
 tuemur, non observemus?
 Et ab ipsis faucibus fati
 divina ope servato: non
 gra-

gratulemur ? Imò dies ip-
 se, & aër, atque ipsi hu-
 jus aule parietes, qui tua
 presentia ornatur augustiùs;
 incredibili letitia gestiunt;
 quod te, quem regiones
 omnes, regionumque om-
 nium scriptores admiran-
 tur, Superùm præsidio, suæ-
 que salubritatis beneficio
 restitutum aspiciant. O
 Neapolitani cœli felicitä-
 tem, ubi non solum Hi-
 spano Imperio, Ecclesieque
 nascuntur Heroës; verum
 ab ipso etiam interitu pe-
 nè excitantur. Plurimum
 quidem in Innocentio XII.
 Principum Optimo, Pon-

tificum Maximo , Ecclesie
 contulisti ; omnia tamen
 promerita recenti accessio-
 ne cumulasti ; quum eidem
 administrum rerum fidissi-
 mum reddidisti . Superest
 E. P. vt te diu publice
 saluti incolumem serves ; qui
 nec concidere sine omnium
 luctu , nec surgere sine
 omniu letitia potes ; quip-
 pe qui noveris, in tua sa-
 lute salutem omnium , le-
 titiamque pendere .

Constantius Criscolus Semin. Alumnus .

In

In ejusdem
EMIN. PRINCIPIS
L A U D E M :
C A R M E N .

R Hæbe, Castalium nemus
 Sede qui colis aurea,
 Qui viros bonus inclytos

Vsque ad æthera laudibus

Divi carminis effers .

Huc ades resonum ferens

Barbiton, placida nova

Voce carmina concinens ;

Et refer ; Bonus hærefis

IOSEPH contudit hydram :

Cinge Calliope rubris

Castâ tempora floribus ;

Huc veni citharam gerens

Auream nivea manu ,

Barbitumque sonorum.

Tange musa fides Viro

Culta crinibus aureis ;

Atque dic , age tibia ;

Luridam Bonus hæresis

IOSEPH contudit hydram .

Vos simul Dryades; quibus

Personat nemus, in modum

IOSEPH dicite carmina ;

Dicite ò Bonus hæresis

IOSEPH contudit hydram .

Portas pandite Virgines

Montis nunc Heliconii ,

Montis culmina Vir subit ;

Dicite ò Bonus hæresis,

IOSEPH contudit hydram .

Princeps vndique consonat

Orbis Roma virum; sonat

Laudes Parthenope suas ;

Dicite, ò Bonus hæresis

IOSEPH contudit hydram .

Nomen ære perennius .

Quod jam non series ruat

Annorum, & fugat temporis .

Fecit jam sibi laudibus .

Iam per sæcula IOSEPH .

Ferte candida lilia ,

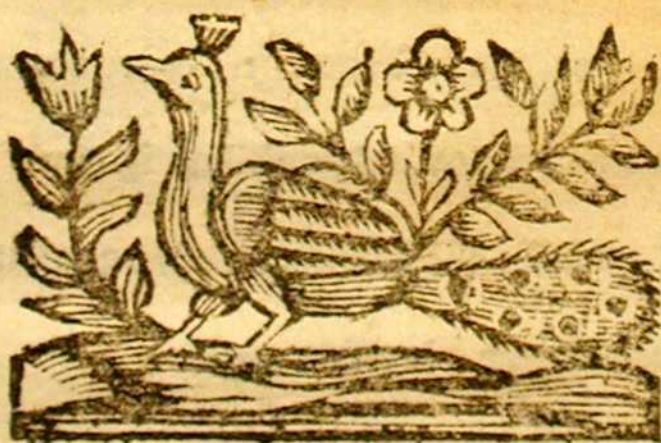
Ferte purpureas rosas ;

Scripta carmina floribus .

Scribite, ò Bonus hæresis.

IOSEPH contudit hydram .

Iacobus Esolus Semin. Contictor.

Ad eundem.

C A R M E N .

UT subitus sensit Stygij Dominatōr Averni
 Arte vigere tua sacris melioribus aras ,
 O' decus Hesperiaë, summi spes maxima Iberi
 Quà sacra terrarum Tiberini jura coluntur .
 Infremuit dirum, savaque accensus in ira ,
 Lethiferas acies trepidanti immittit ab antro ;
 Monstra ruunt, tua recta petunt, & flatibus auras
 Inficiunt, non ira Iovis de nubibus ignem
 Fulminat excussis; subjectumque aëra quat ;
 Ut te dejecit stygiæ vis effera pestis .
 Infera sed rabies nequicquam summa lacescit
 Sidera; quis poterit Superis obistere fati ?
 Tum Pater omnipotens, Fidei cui cura salutis
 Adfuit, & vitæ languentia lumina fovit ;

At-

Atque salutaressethi temperat auras .
 Inde tuo veteres surgunt in pectore vires .
 Perculit acceptæ Ditem vix fama salutis ,
 Meriores iterat, summisque irascitur astris ,
 Prosequitur gemitu laniata Proserpina vultus ,
 Tartara congeminant , horrendo Cerberus ore
 Affonat, Eumenidesque simul clamore queruntur .

Matthias Ferrarius Semin. Con victor.

Ad eundem.

EPIGRAMMA.

INvida lethiferos in te cum tenderet arcus:
Mors, & crudeli stamina falce petit.

Robora tu mortis, fati tu frangere vires.

Atque Erebi rabiem tu superare potes.

Namque diu columen Petri cum sternere certat;

Ante tuos tandem concidit ista pedes.

Nec tremefacta tuas repetet certamine vires.

Quæ sensit Cœli Parca faventis opem.

Hæc decora egregijs meritis sunt (vera fatemur)

Et majora virum, suntque minora tuis.

Iustus Cicula Semin. Alumnus.

Ad eundem.

Somnium Fatidicum .

QUum premeret Cælo roseos Aurora jugales,
Altaq; jam Soli portas referaret Eoas;

Dulcia spectantem ludebant somnia mentem.

Visa mihi choreas inter, divasq; Sorores

Calliope, resonæ referunt dum cuncta Sorores,

Talia fatidico depromere gaudia cantur :

Gaudeat, ò Petri Gens optima, gaudeat Orbis,

Respiciunt Superi terras; en morte refracta,

Auspice longa Deo numerabit sæcula IOSEPH.

Fila resurgenti faciles nova ducite Parcæ.

Hæreticos videam, videam quoque Tartara totas

Irruere in Furias, notamque tremiscere dextrâ;

Confractos videam, IOSEPH virtute, superbos.

Libertate nova nimium non fidere quosdam.

Donec docta caput, merito Victoris honora.

Pur-

Laurea, fera quidem, sed tandem digna coronet.

Illius ò quales referent in carmine laudes,

Illius ò quantum resonabunt nomine Vates.

Interea nectam flores, & munere parvo,

Ingentem meritis liceat cognoscere IOSEPH.

Dixerat; instaurant meliora choreumata Musæ;

Et tandem placida cesserunt somnia mente.

Joseph Golinus Semin. Alumnus.

Ad eundem.

O D E

Q Vis, te remoto, fons Helicon ijs
 Fert haustus oris carmina? quæ dabit
 Te digna Musarum, perenni
 Tollere quo valeam cothurno;

O', quæ jugales Sol agit, & Thetis
 Epotat amnes, maxime Principum;
 Quem nuper admiratæ Athenæ
 Inclytum & obstupuit Lycæum.

Pennis ad altos præpetibus Polos
 Securus isti, mente cubilia
 Scrutatus, & testum Tonantis,
 Et taciti penetrabile Cæli.

O' mactæ sacris dignior infulis
 Virtute Præsul, te quibus audeat
 Ffferre Clio, Vaticani
 Gloria cui minor est Quirini?

Franciscus Carrara Semin. Convict.

Ad

Ad eundem.

E L E G I A.

EN nova Parthenopes discurrunt gaudia cāpos
Et quæ pulsa metu, redditur alma quies.

Redditur alma quies, numeros intendere nervis,

Et positum numeris Musa retentat opus.

Ingeminat voces, & cantibus Aethera mulcet

Siren; congeminat gaudia Turba maris.

Læta tibi tellus, plaudit, tibi cærule proles

Concinit, & festis te sonat Æthra choris.

Pax terræ, pontoque quies, & lumina Cælo.

Reddita, cum IOSEPH, reddita certa salus.

Hæc & Hamadryadas festas, agitare choreas.

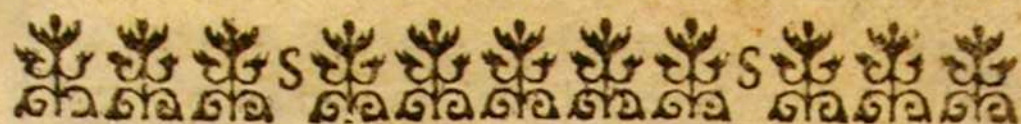
Impulit; hæc recreat cuncta, recepta salus,

Nam tua, quæ Mundi servat te plurima votis,

Est eadem terris omnibus una salus.

Ignatius de Donato Sem. Alumnus,

Ad

Ad eundem.

Pro recepta valetudine.

ECLOGA.

A Ntra mihi, ripaq; sonent Sebethides vnda;
 Flumina dulcisono modulentur gaudia cursu;
 Agrestes mecum resonent nova carmina silva;
 Quamquam majori IOSEPH sibi gloria plectro
 Gaudeat, atque alios repetant præconia cantus.
 Tu tamen agrestes vltro ne despice Musas;
 Nam tenues quondam sonuerunt Casare silva;
 Servatum diro senserunt funere IOSEPH
 Flumina, quum liquidas agitaient dulcius vnda;
 Atque hilari tacitas complerent murmure valles.
 Ducite Partheniæ choreas, ò ducite Nymphæ.
 Lætitiâ Montes, & te nemus omne recepto
 Te nemus omne canit, reboatque in vallibus echo;

Floret ager, duræ dant mellea munera queſcus ;
 Ducite Partheniæ choreas, ò ducite Nymphæ.
 Vnda velat fluvijſ, humentia flumina plantis,
 Vt filvis plantæ decori, nemorique cupreſſus ;
 Sic tu terrarum IOSEPH columeque, ſaluſque.
 Duçite Partheniæ choreas ò ducite Nymphæ .
 Tempus erit, quo prima tibi data jura Quirino;
 Pacatumque tuiſ referam virtutibus orbem .
 Tunc mihi ſilveſtres liceat diſperdere Muſas ,
 Et ſeptem geminos tandem contingere colles ;
 Geſtaque majori tentabo percitus æſtro .

Ioſeph Falanga Semin. Alumnus.

Ad eundem.

EPIGRAMMA.

Cum juvenē Sophiæ clara te laude vigentem
 Audivit Pallas, credidit illa Senem.

Egregiâq; gravem tot munera mente gerentem;

Purpura cum vidit, credidit hæc juvenem.

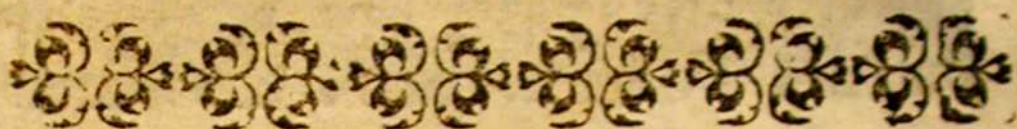
Pectoris ergo vigor, juvenis sapientia; monstrant

Te in Senibus Iuvenem, Puberibusque Senem.

Januarius Fortunatus Sem. Alumnus.

Ad

Ad cundem.

O D E.

P Laude cantanti mihi Diva, Plausus
 Diva cantato dabis vna IOSEPH ;

Quo tibi surgunt decora alta ab vno,

Plaude Minerva.

Hujus humanæ neget esse mentis
 Scripta, quæ longo relegenda ab ævo
 Gens minor: quid si reliqui labores.

Luce fruantur ?

Græca ne laurum quatiat senecta :
 Occident nugæ; at tua, vel rotetur
 Cardine inversis nova sphaera Cœlis,

Pagina vivet.

Vivet, & cedro latia dicata
 Palladi, celsæ labor atque mentis,
 Exiget sero meritas nepote

Pagina laudes.

Joseph Riccius Semin. Alumnus.

Ad

Ad eundem.

O D E .

Ceu pulsus revehit diem
 Iam dudum nebulis Cynthius obsitus;
 Rident mollius æquora;
 Et ponunt rabiem; flamina concidunt;
 Lætatur reduci polus,
 Et Mundi species clariùs enitet.
 Sic te cum refugo gradu
 Confracta, Stygios mors peteret lacus,
 Virtutes choreas agunt,
 Ludentique solum percutiunt pede;
 Cirrhæis Zephyri leves
 Descendere jugis; Aonium nemus
 In laudes resonat tuas,
 Pyrenæ placido murmure refluit;
 Alecto licet infremat
 Antris, incolumi Tænarus obstrepat.
 Te præsens columen canit
 Ætas Austriadum, postera secula
 Dicent, Romulidum fide,
 Et toti Ausoniæ præsilium, & decus.

Ios ph Ianninus Semin. Alumnus.

Pro

Pro eodem

S O T E R I A .

H Vc ades ò Pietas, terrâ Themî sancta revise
Atq; imple nobiscû animis gaudēti bus orbē:

Namq; exoratae rutilo nova pensa metallo
Voluere dignantur Parcae . Vive ergo Tonanti ,
Et superis dilecte virum: cui tota recumbit
Certa salus Fidei, victoria certa Quirini .
Tristes, heu nimium tristes, virtusque, fidesque,
Et Benedictini splendentia sidera Cœli ,
Si pia placatae clausissēs lumina morti .
Vidimus, heu, lacrimas, tunc, quum Sebethus ab alveo
Assurgens, gemitu convertit ad æthera vultum;
Talibus & mœstas complevit questibus auras .
Hæccine te fidei pertingit cura? quid vltra
Hæreseos tetrum condis sub Tartaron umbras
Altitonans Pater, obnubis dum lumina Solis ?
Ecquando, emeriti si dextra quiescat AGVYRRI

Roma triumphatis ceneat Capitolia monstis :
 Ecquando attortas circumlatrare catenas
 Calvinos videam, & stridentia mandere vincula ?
 Deperiit decus omne tuum Sebethæ ; quid audes ?
 Flumine credebas, altumque laceffere Iberum,
 Regalemque Thybrim: nunc en tibi creditur vni
 Tanta salus; lugenda statim tamen illa labascit:
 I, charos jacta Superos, Pater optime rerum
 Flecte animum precibus; vosq; ò quibus ara calefcit,
 Incolumem nobis Heroëm reddite Divi .
 Dixerat, at flentes patriæ dant carmina nymp hæ;
 Incolumem nobis Heroëm reddite Divi .
 Tunc lævum intonuit polus, & fulgore corusco
 Splenduit, vt flammis ferveret Olympias ora :
 Annuit & Mundi Reftor, morboque fugato ,
 Restituit fidei summam, te fospite, rerum .
 Vos igitur dubitata Deæ nunc neftite fila ,
 Neftite, & in longam subtegmina ducite vitam .

Blafius Troyfius Semin. Alumnus.

Ad eundem .

EPIGRAMMA.

Ardua cocyti quateres cum monstra tyranni;
 Laurea quis domito rettulit hoste? Fides.

Palladia palmas meteres cum victor arena ,

Quæ fuit egregio meta labore? Deus .

Cum gravis emensæ compleris secula vitæ ;

Quæ fuerint meritis digna theatra? Polus .

Ergò Tibi æternùm, terræque, poloque manebunt,

Gloria certa, Fides; præmia digna, Deus.

Nicolaus Mazzella Semin. Convict.

Idem Em. Princeps
CARDINALIS DE AGVIRRE

Ob Religionis ardorem Diuo CAROLO
apparet quodammodo similis.

EPIGRAMMA.

Impia cum fureret totum bacchata per orbem
Hæresis, & Romæ fata timeret apex.

Contudit edomita monstrum cervice superbum

CAROLVS, afferuit voce, manuque fidem.

Cum nova in excidium rabies desumeret arma,

Impeteretque nova Regna ruenda face.

Protinus Hesperijs IOSEPH occurrit ab oris,

Et nascens habuit dira chimæra rogem.

Quæ majora putas? major cui gloria? vtrique

Par decus; hæc IOSEPH, CAROLVS illa tenet.

Ioseph Gioffus Semin. Conuict.

Ad eundem.

EPIGRAMMA.

Conciderint cū fixa tuis monstra impia telis;
Et fortuna suas cesserit ipsa vices.

Cum decora antiqui penitus superaveris ævi,

Humanum meritis viceris vsque genus.

Vt videare viro mortali è germine major,

Vt mortem premeres, hoc superabat opus.

Hanc etiam fracto victam conspeximus arcu;

Vidimus & meritis fata minora tuis.

Bernardinus Caputius Semin. Alumnus.

Ad Eminentiss., ac Reverendiss.

P R I N C I P E M

D. FORTUNATUM

S. R. E. CARD. CARAFAM.

C A R M E N .

Cærulea Parthenopes per spumea currere coucha
Nereides vidi ; cœlo tum forte sereno

Ludebat placidus muscoso in margine fluctus .

Fatidicum vitreis Glaucum dein surgere ab undis ,

Aëra mulcentem liquido dum concinit ore.

Dicite vos pelagi vaga Numina FORTVNATVM.

Dicite, cui meritos prætexit purpura crines,

Cui genus egregium proavis, nomenque , decusque.

Cui ridet nostræ per cœrula mollius undæ.

Ducite Naiades Nereo plaudente choreas ,

Tollite & emeritum sub sidera, tollite nomen :

In laudes pariter liquidi per marmora ponti

Murmuret vnda suas, sua nomina reddat arena.

Ludite delphines, celeresque per æquora thynni.

Cœrulaque, scopulique, omnisq; in marmore fluctus

Congem'nent plausus, reddant & littoza plausus:

Acta Carafæo de nomine tota resulter.

Sic ait, & Thetidos muscosis conditur antris.

Joseph Petagna Srmin. Alumnus.

Ad eundem.

P A N E G Y R I S.

Gloria multivagum, tacitas quo pergis ad oras,
Siste gradum, repetunt quæ jam declivia, solis

Siste rotas, celeremque fugam; permitte beatum

Longiùs ire diem, ne gaudia nostra citato

Abripiat cursu; gentem scis Diva, Virumque.

Prima tuo puerum nam tu de matre cadentem

Fovisti gremio, tu prima alimenta dedisti;

Quo priùs ille animos, tantisque æqualia rebus

Pectora fonte bibit, par & majoribus annis

Ingenium, mentesque graves, & semina laudis.

Aurea cœperunt per te nova secula terris

FORTVNATE virum, per te sibi reddita virtus

Clarior, & tenero viguit splendentior ævo.

Vix vbi firmasti valido vestigia gressu,

Non tibi mens ludos, & somnos suasit inertes ;
 Nec rerere ignavo permiserat otia luxu ;
 Sed facili ingentes exprompserat indole vires ;
 Interea studijs animum permittis, & omnes
 Haufisti penitus Divino pectore causas ;
 Atque sua veluti sapientia regnat in arce .
 Ipse decus cunctis, columen Sapientibus vnum,
 Præsidiumque viris : faciles in præmia mores
 Senferunt tenues, sensit jactataque virtus.
 Suspexit te Roma virum, suspexit & orbis ;
 Orbis inexhaustis cælo te laudibus effert ;
 Roma tuis meritum duxit virtutibus oltrum.
 Nam tua, quæ laudes longè est prægressa parentum,
 Munere non generis, non ambitione potitur
 Digna legi virtus, vltro tibi purpura sese
 Obtulit, atque novos abs te desumpsit honores.
 Ipsa quoque evectum stupuit te gloria nutrix,
 Miraturque locum, quo non contenderet alis
 Et nullos aluisse pares; ò digna supremo
 Facta viro, & longè supero inspicienda tonanti.
 At fileam factis patriæ immortalibus aucta
 Parthenopes decora ampla tuæ, laudesque Quirinis

Quid dicam te uno claram super æthera Romam ?
 Quæ tibi Regna parat, Mundique immensa volentis
 Imperia, & sacras humilis submittit habenas.
 O' mihi fas, Superi, vultu spectare serenos
 Luce illa proprius, Majestatemque decoram !
 Tunc tna facta canam, tunc, & meliore cothurno
 Te referam : Pindl referent hæc carmina rupes,
 Vnus Carafæ meritis non sufficit orbis ;
 Vnus Carafa at meritis benè sufficit orbi.

Januarius Mayellus Semin. Alumnus.

Ad Reverendiss. Patrem

PETRUM DE VALLE

Apostolicum Sanctiss. D. N.
INNOCENTII XII.
Concionatorem.

EPIGRAMMA.

U T te laurigeris sensit Tiberinus ab oris;
En tuus Ausonij Tullius, inquit, adest.

Audijt vt Pietas scelerum te monstra petentem;

Alter, ait, supero Paulus ab axe redit.

Cum niveos Orbis spectasset pectore mores;

Ornat, ait, nostras Angelus ecce plagas.

Salve igitur Sebethus ait, qui pectore Paulus;

Angelus orbe micat; Tullius ore tonas.

Id: Baptista Ayellus Semin. Alumn.

ECCLESIAE PLAUSUS

sub auspiciis

INNOCENTII XII.

C A R M E N.

CUr flava cois lora jugalibus
Non mittis alto Phœbus ab æthere?
Num fortè victus ponere lumina
Paves in æthra? sparge diem novum
Terrarumque tantis indue gaudijs,
Atque ore de hæresi, decorus
Pontificis faveas triumphis,
Io triumphat, Io profunda, qui subegit Tartara
INNOCENTIVS rubentis splendet ore fideris,
Ecce victor dum refulget, ardet ostrum murice
Io triumphat, Io profunda, qui subegit Tartara
Alma curram lux tegebat; axis extat aureus;
Atque volvitur rotarum curva moles aurea:
Fulget, auro nunc superbis temo testus laminis
Hic pyropus, & nitenti luce stellis præmiat
Et beryllus splendet, ignes mittit instar Hesperii.

Huic

Huic sacrata Sede nixo stat columba vertice ;
 Sacra plumas, infulasque; gestat alma lauream:
 Io triumphat, Io; profunda qui subegit tartara.
 Ipsa currus alba vestes spontè fert Ecclesia:
 Hic fides micat sinaragdo; nigra ducit carbasa,
 Atque carmen de subacta voce cantat Hæresi.
 Io triumphat, io, profunda qui subegit tartara.
 Quæ catenis fertur axis vincita ferro pectora .
 Atra tot convertit ora, quot colubris pullulat,
 Sparsa crines, & venenum mandit ore Gorgonis.
 Cor nocendi, mille claudit artes, mille nomina,
 Sed nefanda calcat ora noster Heros Hæresis.
 Io triumphat, io, profunda qui subegit tartara
 Roma gaudet, Orbis audet, magna cantu plaudere.
 Æra clangunt, & sonora victa cantant tartara.
 Plaudite victor Innocenti, Plaudite victor, hæresis.
 Plaudite Siren, alma Siren vicit INNOCENTIVS
 Io triumphat, io, profunda qui subegit tartara,

Antonius Perez Semin. Conuictor.

Ad

INNOCENTIIUM XII.

Pontificem Maximum.

EPIGRAMMA.

Improba quid jugi cœlum clamore fatigas
 Pauperies? largas en vexit annis opes.
 Largus opes; Fidei latè quibus arma triumphant;
 Arma Acheronthæo jure timenda Duci.
 Illius ò videam fractas virtutibus iras,
 Quæis tota effuso sanguine regna gemunt.
 Illa tamen decuit tam sævo tempore virtus;
 Nec placida intrepidum tempora Pontificem.

Joseph Hippolytus Semin. Alumnus

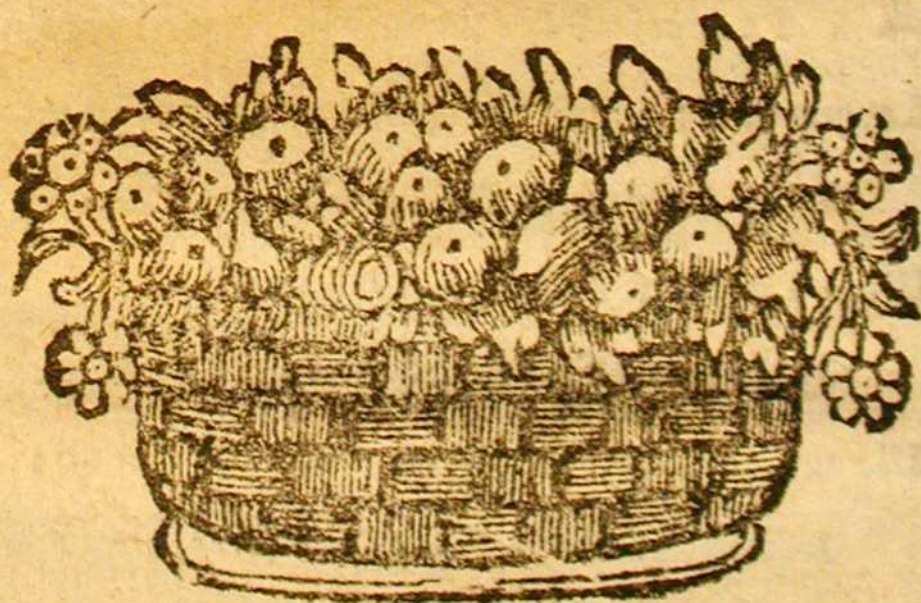
PRO-

PROPempticon.

Publica Parthenopes testari gaudia, vires
Si potuisse neganti, sit voluisse satis.

Andreas Lama Semin, Alumnus.

Λ Ο Γ Ο Σ .

Ἰχθυοειδέτω τελευτάων, (ἐξοχώ-
 τατοι ἄρχοντες) αἰχθυοειδέτω
 ἢ τῆς ῥητορικῆς εὐγλωττίας
 ἐπισήμη, ἐφ' οἷς ἐτόλμισε,
 ἔ' αἰδοῖ ἀπὸ τῆς τῆς πρὸ ἡρώων πορφύρας
 ἐρυθρήματος δανειζομένη μάλλον, ἢ λόγοις,
 ἢτοι χήμασι, ἢ τόλμαις κοσμηθεῖσα, ἀμα-
 μήτως ὑπηρετικῇ μόνον θαρσείτω σιωπῇ τοσού-
 τῳ τῷ ἀξιώματι προσκυῖσαι. Τίς γὰρ αὖ
 τεχνოსὺν τῇ τῆς αὐτῆς ἐρμηνείας διωάμει
 πεποιθῆα ἔτως εἴη, ὥς ἐν μὲν εἰς τὸ τῆς σε-
 μνότητος κορυφαῖον ἀνελθόντα, ἔ' πάσης τῆς
 οἰκισμένης ἐγκώμια λαβόντα, ἔ' μόνον ἐκ ἐπαί-
 νοις ἐξομαλίζειν, ἀλλὰ ἔ'δε εἰσβλέπειν οἷά
 τε ἦν τόνδε ἐν ταύτῃ τῇ ἀκαδημίᾳ κατ'
 ἀξίαν βέληται εὐλογῆσαι. Ἀῖρά γε ὅτι τὴν
 λαμπροτάτην μεγαλοφροσύνην οἱ μέγιστοι τῆς
 ἀγίας Ἐκκλησίας ἔ' παντὸς τῆς κόσμου
 φωστῆρες συσέλασι; Ἀλλὰ πολλὰ γε δεῖ.
 Ὑμεῖς μὲν γὰρ, μεγαλοφρονέσατοι ἄρχοντες, ἐν
 πολλοῖς μὲν εἰκότες τῷ ἡλίῳ, ἐν τέτοις
 ὃ μάλιστα ἰσοδυναμεῖτε, ὅτι ὥσπερ ἐκεῖνος
 συναγαγὼν εἰς ἓν κέντρον τὰς αὐτὰς ἀκτῖνας
 γενναυτέρας ἀπαυγάζει, ἔ' μείζονος ἀλκῆς
 τυγχάνει· ἔτω καὶ ὑμεῖς μεγαλειότητα

ἐπὶ συνοχωρίαις συναθροίζοντες, τὸ μέγεθος
 συναθροίζετε, ἀλλὰ εὐφρέπειαν σὺζάνετε.
 Στενὸς πορὶ ὀλίγα ὑπῆρχε ὁ τῆς Σαλμαντικῆς,
 καὶ ἀπάσης τῆς ὑσάτης Ἐσπερίας ἕρανός τῃ
 σεαυτῷ ἀπαυγασματι, ἐξοχώτατε ὦ ΑΓΟΤΙΡ-
 ΡΙΕ. Στενὴ ἐγένετο ἡ Νεάπολις εὐδοξίας
 ταῖς ὑμετέρας, ἐξοχώτατοι ὦ ΚΑΡΑΦΑ,
 ὦ ΚΑΝΤΕΛΜΕ. Ἡ δὲ Ρώμη πορφύρας ὑμᾶς
 ἀξίῃσα, ἡρώων πλήθει ἐκ πολλῶ χρόνου ἀθαύ-
 μαστος, ἐκ ἐδυημένη ὑπερφυῶς ἐπὶ σοφίᾳ
 καὶ εὐγενίᾳ τριῶν (ὡς ἔπος εἰπεῖν) ἡμιθέων μὴ
 ἐκπλήττεσθαι. Τί οὖν ἀγαθεὴ χάριτας ἀγω-
 νιστικῶς ὁμολογῶμεν; Οἶδαμεν, νῆ τε θεόν,
 οἶδαμεν χάριτας, καὶ εἰς ἀρκοιβλὴ εὐνοίας
 Νέσσορος εὐαγγελιζόμενοι τὸ βίον, αἰωνίως χαί-
 ρειν, αἰδίως κελεύομεν ὑγιαίνειν. Πάντες
 μὲν γὰρ ἡμεῖς ἀγαλλιάμεθα, ἐπεὶ πρὸς με-
 τρίαν σεμνότητα θρασέως πλησιάζοντες, ἀπὸ
 ποσαύτης ὑμῶν αὐγῆς σκοτίας τὰς ἡμετέρας
 ἐλπίζομεν ἐξωθεῖσθαι. Εἴρηκα.

Βλάσιος ὁ Τρωῦσιος τριόσιμος.

Εἰς ἐξοχώτατον καὶ σοφώτατον ἄνδρα , τῆς
 Ἐκκλησίας τῆς καθολικῆς Καρδινάλιον,

ΙΩΣΗΦΟΝ ΣΑΕΝΖΑΤΤΙΡΕ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

ΠΟλλά σε μὲ κομῇ , ὅσις σέο τ' ἔνομα
 μέτροις

Αἰνῶν , ἐλύμωθ' κείνο πρὸς ἄσρα φέρει .

Πλεῖστα δ' , εἰ ἀρετῶν ἥττων αὐγάσματι σιγαῖ,
 Μόνω αὐτάρκης θαύματι καὶ σε βλέπει .

Ἰωάννης Βαπτιστῆς ὁ Αἰετός
 τρέφειμος .

Εἰς τὸ αὐτόν

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Τίπτε μέλει Ἑλικῶν , εἰ Παρνάασιό ται
 ὕλαι ;

Ἐλθετε Θεασιάδες , ναίετε Παρθενόπαν .

Ἐνθα ἔαρ , ἐνταῦθα χοροὶ , ἐνταῦθα κομῶντι

Δένδρεα , εἰ ἀπαλαὶ μᾶλα φέροντι χλόαι .

Πᾶσα μὲ ἡ γαῖα χαίρει σωθέντος ἸΩΣΗΦ ,

Καὶ Σαβαδιάδες νύμφαι ἄγοντι χορῶς .

Ἰωσήφ ὁ Ἰαννῖνος τρέφειμος .

Εἰς τὸ αὐτὸν

Ω Δ Η.

Κρύοιτ' ὦ κιδάραν πλήκτε' ἐλεφάντιναν,
Πλήττοιτ' ὦ ἱεροὶ βάρβιτα δάκτυλοι.

Ἦρως ἄσματ' Ἀπόλλων

Αἰτεῖ, ἄσμ' Ἀγυῖρριος.

Ἦών φαῖναι λαμπάδες αἰδέρα

Κοσμεῖντες σκοτίας ὡς βάλον, ἔκβαλε

Φανδεῖς θάρσος ἀλαζόν

Οὗτος φέγγεσι δυσεβῶν.

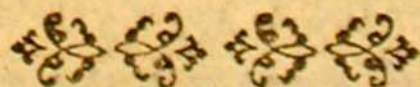
Εἰκῇ τ' κεφαλὴν Ταρταρίων κρυπτῶν

Ρωμαίοις προφέρεις πτώμασιν, αἵρεσις,

Μέχε' Ἐκκλησία ἔξει

Ἡρακλῇ Ἀγυῖρριον.

Γωσθῆρ ὁ Ἰππόλυτος τρέφειμας.

Εἰς τὸ αὐτὸν

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Ω θέτι, ὦ Φύγατερ καλὰ Ωκεανοῖο
βαθίσω,

Μὴ λάβε ἐν βάθει νήγρετον ὕπνον ἁλός -
Οὐκ αἶεις Σειρᾶνας ὁμῶς νύμφας τε λιγαῖνεν;
Ἦν ἐν Σαβήθῳ ὄχθα ἔοισα χάρις.
Κῶρας ἄγειρε τεὰς, καὶ ἡματα πάντα χα-
ρείας,

Σωθέντος μεγάλῳ ἐνθάδε ἀνδρὸς, ἄγε.

Ἰγνάτιος ὁ ἐκ τῶν Δωνάτων τρέφειμος.

Εἰς τὸ αὐτὸν

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Τὶς νέος ἐνθα φάων νεφέλας ἀνόρσσε διώκειν
Ἥλιος ὀρανόθεν; τίς πόλιν ἔχε χάρις;
Πῶς ἦκων πόντις ἐν Σηβήθοιο ροάων

Παύθόμεθ'; εὐθύμης ἦγαγε τίςδε χορός;
Ἐγνων γηθοσιώλῳ· λαμπρὸς γὰρ ἐσώθη
ἸΩΣΗΦ,

Κόσμος ἑσπερίας ἀγλαὸν ἠδὲ κλέος.

Ἰωσήφ ὁ Πετάρνα τρέφειμος.

Εἰς τὸ αὐτὸν

Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α.

Αργυρόπεζα Θέτις γλαυκᾶς ἀπ' ἄλκσε
θαλάσσης

Ἀσματα Παγασίδων, χάσμαθ' Ἀμα-
δρυάδων.

Καὶ λέγε θαυμάσδοισα λίαν· ἢ ἐσώθη
ΓΩΣΗΦ

Αὐτίκα, ἢ πάντων τάξιν ἔτρεφε φύσις.

Μαθίας ὁ Φερρᾶρχος συμβιότης.

Εἰς τὸ αὐτὸν

Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α.

Χαίρετε Πιερίδων χορὸς ἄγνος, Φοῖβος
Ἀπόλλων

Χαῖρε, ΓΩΣΗΦΟΥ ἄξια μέλπε ἔπη.
Φώνει Παρθενόπην· χώρας Ἀγυῖ' ῥίος ἄχρως
Ἡμετέρας οἰκῇ· ἄξια μέλπε ἔπη.

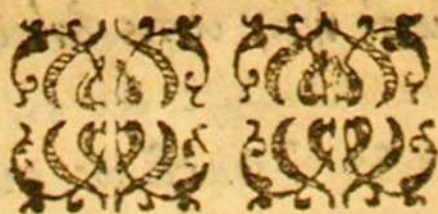
Ἀντώνιος ὁ Πέρες συμβιότης.

Εἰς τὸ αὐτὸν

Ω Δ Η.

Φίλοι τὰν κορυφὰν λείπετε ὄρεος
 Μῶσαι , τῷ ποταμῷ λείπετε ὕδατα
 Περμηνῶ , γλυκερὰν ἔνθα χέλιω πρέπει
 Κρᾶεν , νῦν κελαδεῖν φέρτατον ἄνδρα δῖον .
 ὧ μαρμαῖρε Τάγῳ πορφύρεα ὕδατα ,
 Φαιδρὸς κὴ Τύβερος , τᾷδ' ἀγλαΐζεται ,
 Θαυμάσδ' σοφίαν . τᾷδε γὰρ ἔξοχος
 Αὐτὸς πανταχόθεν πίσιν ἐκάρτινε .
 Αὐτὰρ ποῖ φέρομαι ; τίπτε γε θαρρέω ;
 Οὐ λεπτὰς μεγαλᾶν ἐντὶ λύρας κλυτὸν
 Ἀδῖν τῶν ἀρετῶν ἄνδρα κελαδμένον .

Ἰωσήφ ὁ Φαλαγγα πρόφιμος .

Εἰς τὸ αὐτὸν

Ω Δ Η.

Αΐνῃρ ἐκείνος, ὃν πολῖται δέρχετε,
 Λέγουσιν εἶναι ἀνδρῶν ἐνδοξώτατον.
 Φήμη ΓΩΣΗΦ λαμπρὰ ἔτε πρᾶγμασι
 Τετευμένη χολάζοι· ἄσρ' εἰσέρχεται.
 Νῦν Οῤφρέος μήτηρ σοφὴ, ἐν οὐρεῖ
 Αἶδοι ἀνδρα, τὴν γλυκίσκην βάρβιτον
 Κρῶν τε Φοῖβος ὑμνεοὶ τοῖς ᾠμασι.
 Φοῖβω ὁμᾷ θεὰ ἐπαινεῖν ἀξίου
 Θεὰ δράμιτε ἀνδρότητας ἀξίας.
 Κόσμος μέγιστον μῦθον μέλπε ρήμασι,
 Κρῶντε χορδὰς παρθένοι ἐν Πηγᾷ,
 Δὴ πληττε μήτηρ Οῤφρέος τὴν βάρβιτον.
 Χαίρει τοσούτῳ μὴ λόφος Παρνασσίος
 Φοῖβω, ὅσῳ περ νῦν κόσμος χαίρει ὅλος.
 Φαιδρῶν βάθισος Τύβρις ἢ χῆρ' ῥεύμασι
 Σιβῆθος οὐρανόνδε τῶτον ἐκφέρει,
 Ἔσυρε ρήμασ' ἦτορ οὗτος ἀνέρων.

Γάκωβος ὁ Φασῶλος συμβιωτής.

Εἰς τὸ αὐτοῦ

Ω Δ Η. Ι Ι Ι

Χῶρος ἥδη χαίρει ἔτος ,
 Καὶ Ὀλυμπος ἡδέεται .
 Ξύμπαν ἄστρον ἄμμι φαίνει
 Εὐωρεπὴς , ἔ' ἥλιος .
 Ἡδὲ πηγὴ , ἡδὲ ἔρος ,
 Καὶ ὁ λειμὼν γηθέει .
 Μῆτε χίζει πάντος ἔυρω ,
 Μῆτε πλοῖον κύμασι .
 Εἰς τὸτο τίπτε Μῆσα ;
 Εἰπέ μοι τὴν αἰτίαν .
 Οὐχὶ δέρκεις ὡς ὁ πότμος
 Νῦν ἸΩΣΗΦ βέλετο
 Ἄρπῃ αἶρεν ἄμμι ζωὴν ,
 Ἡ' ταραττεὶ τάρταρον ;
 Ἀλλὰ μοίρας ὠμότητα
 Νικᾷ ἥρως καρτερός .
 Τένεχ' ὀρτὴν νυῦ ἄγασσι
 Πάντες ἐν γῇ ἀνέρες .
 Χαῖρε κόσμος , χαῖρε Τύβρις ,
 Χαῖρέ με νῦν Παρθένος ,
 Χαῖρε Φοῖβος , χαῖρε Μῆσα ,
 Χαῖρ' ἸΩΣΗΦ γνώριμε .

Ἰέσος ὁ Κικάλαι πρόφικτος .

Εἰς

Εἰς τὸ αὐτὸν

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Παντοδαποῖς Μῦσῶν τί χορὸς μελέεσσι
ὑπηχεῖς;

Παίδευτός τε λαλὴν Φοῖβε κρέκεις τί
λύραν;

Παρνασσὸν ποτε δίκρανον, εἰ λείπ' Ἀγαν-
ίππην

Ἡδεῖαν, γλυκεροῖς ᾠμασιν ἐλθε ταχύς.
Ἄχρ' αἰὲν ἡμετέραις οἰκῇ χώραισιν ἸΩΣΗΦ,
Σηθῆδος, νικᾷς Κασάλιον τὸ ὕδωρ.

Φράγκισκος ὁ Καρράρα συμβιώτης.

Εἰς τὸ αὐτὸν

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Εἶπετ' Ἰωσήφω καλὰ ᾠματα, εἶπετε
Μῦσαι,

Αὐτὸν ὁμοῖωσαι ἀσερόντι πόλῳ.

Ἡ' χεῖτω Ἑλικῶν Ἀγυῖρριον, ἄντρα τε Κίρρας
Μορμύρωντι μόνῳ ἄξιον ἀνδρὶ μέλος.

Τὸτο ἐπεὶ κατέχων Ἑλικῶν κλέος ἔχε μέγιστον,
Ἄκρον Πιέριος τὸ κλέος ἔχε χορὸς.

Βερναρδίνος ὁ Καπύτος πρόξενος.

Εἰς

Εἰς τὸ αὐτὸν

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Εἴγρεο ἐκ ποταμῶ ὠκύς Σαβῆθε, κατεύδεν
 Πάυεο· νῦν θανάτῳ ἔκφυγεν ἔνθεν ὅπλα·
 Ἀσματα τᾶν νυμφᾶν, χ' ἀδὺ συρίσδεν ἄκρε·
 Δὸς δ' οὐ τὸ σὺν τλώαις, σήματα γηθοσύας·

Ιαὐνάριος ὁ Φορτενάτος πρόφιμος·

Εἰς τὸ αὐτὸν

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Πάντας ποιητὰς φάυλιζε λαλῶντας ἸΩΣΗΦ
 Ἡ δὲ κλέεσ' ὅτιεν ταῦτα δίδοντι ἔπη·
 Εἰς ἰδίαζε μόναν δόξαν, καὶ τῶτον ἔπαινον,
 Τοῖ ὅτι ἐκ ἴσον κόσμος ἔπαινον ἔχει·

Νικόλεως ὁ Μάτζζελα συμβιωτής·

Εἰς τὸ αὐτὸν •

Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α •

Τῶν καλῶν ἀρετῶν ὁ χορὸς διάσημος
ἀπασῶν

Εν Πιγνατέλλῳ φαίνεται Ἀρχιερεῖ •

Ἀλλὰ σε ἡ Παλλὰς, Μῆσαί τε σέφουσιν
ἸΩΣΗΦ,

Καί σοι Φοῖβος ἔδω ἄσματα, ἠδὲ κλέος •

Ἡ οὖν σείλε μίτρα Πιγνατέλλοιο τὸ γῆρας,
Αὐτὴ τὴ κεφαλὴν τευ, χρονία δὲ, σελεῖ •

Ἰωσήφ ὁ Γολῖνος τρόφιμος •

Εἰς τὸ αὐτὸν

Π Ρ Ο Π Ε Μ Π Τ Ι Κ Ο Ν •

Τίς τεὰ δὴ κελαδεῖν πότε τοῖς μελέεσσιν
διώαιτο

Κύδεια; μὴδ' αὐτὸς ἄξια Φοῖβος ἔχει •

Ἀνδρέας ὁ Λάμα τρόφιμος •

Εἰς

Εἰς ἐξοχώτατον ἔ' αἰδεσιμώτατον
ἄρχοντα

ΦΟΡΤΟΥΝΑΤΟΝ ⁂ ΚΑΡΑΦΑΝ
ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΝ.

Μ Ε Λ Ο Σ -

ΙἜραϊ ⁂ ἄνδρα Μῶσαι,
Τὸν ὑπ' ἔρανῳ μέγιστον
Ἐπέεσιν ὑμνέεσθε.

Μάκαρ ὃ φάων ἐν ἄλλοις
Μερόπεσιν, ὥσπερ ἐν ταῖς
Νεφέλαις φαει Α'πόλλων·
Βλέπ' ἐν ἀνθεσιν κορίσκας
Ἰλαράς ἀγεν χορείας
Παρά * ἄοσιν θαλάσας,
Θέτιν ἐκ βάθους καλοίσας
Πολυανθέας ποτ' αὔρας,
Τὸ μελίσδει ἐνθα νυμφᾶν
Χορὸς, ἄσμα, καὶ τὸ φράσδει.

ἸἜραϊ ⁂ ἄνδρα Μῶσαι,
Τὸν ὑπ' ἔρανῳ μέγιστον
Ἐπέεσιν ὑμνέεσθε.

Πετάλοις ἐν ᾧ χελιδὼν
Δακρύοισα μὴ κάθεζε.
Ποτὶ γὰρ ἰθ' αὐτὰ πενθεῖν·
Ἐκὰς ἐνθεν ἔρω' ἀηδῶν,
Ἐκὰς ἀλκυὼν ἐς ἄδαν.

Δάκρυ

Δάκρυ' αὐτόθ' ἐσὶ, ἑῷ·
 Ὅ γέλωσ χάρις τε ἔνθα
 Ὅπρ' ἐς' ἐμὸς ΚΑΡΑΦΑ·
 Ὅπρ' ἐσὶ κλειὸς ἀνδρῶν,
 Θέλε χάρμα τῷτο ἡμᾶρ·
 Ἰεραὶ τ' ἀνδρᾶ Μῶσαι
 Τὸν ὑπὸ ἔρανῳ μέγιστον,
 Ἐπέεσιν ὑμνέεσθε·

Τὺ μὲ ἄμμες ὑμνέοντες
 Λέγομεν, ἑ' ἄσρα πάντα
 Καλέοντι εἰς Ὀλυμπον
 Ἀρεταῖσιν ἄξιόν τευ,
 Ὅθι' ἄσρον ἄμμι λαμφεῖς·

Ἰασηάριος ὁ Μαίελλος τρέφιμος·

εἰς τὸ Πέτρον τὸ Βόλλε αἰδεσιμώτατον τῷ

ΙΝΝΟΚΕΝΤΙΟΥ ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ
 Ἐκκλησιασθῆν

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ·

Α'Μοῖ σέθεν σεφανῇ ἀρεταὶ χεῖρες τε
 μάχοντο,

Ἀνδρῶν αἰ σεφανῆν, αἰ δ' ἰλίδοισι θέλον·
 Ἀλλὰ θεοὶ, μὴ ταῦτα πρέπει τὰ θνητὰ γὰρ εἶν·
 Ἀβροτα τῇ ἀρετῇ ἀβρότῃ ἄσρα πρέπει·

Ἰωσήφ ὁ Κιόπρος συμειώτης·

ΤΩ ΘΕΩ ΧΑΡΙΣ·

26 / 25